

ชื่องานวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพินิจวรรณคดีไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอน
ตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์กกับวิธีสอนแบบปกติ

ผู้วิจัย

ครูวิศิษฐ์ มีศรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพินิจวรรณคดีไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์กกับวิธีสอนแบบปกติ
และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์ก
กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา
ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 86 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 43 คน
และกลุ่มควบคุม 43 คน ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพินิจวรรณคดีไทย
บทเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์ก
จำนวน 8 แผน 2) แผนการจัดการเรียนรู้การพินิจวรรณคดีไทย บทเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน
ตอนขุนช้างถวายฎีกาที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ จำนวน 8 แผน และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์ก

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้การทดสอบ
ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การพินิจวรรณคดีไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวคิดของ
สเตอร์นเบอร์กและวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์
การพินิจวรรณคดีไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์กสูงกว่านักเรียน
ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ
2. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์ก

ขอรายละเอียดเพิ่มเติมการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพินิจ
วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดของ
สเตอร์นเบอร์กกับวิธีสอนแบบปกติ ที่ นายวิศิษฐ์ มีศรี โรงเรียนรัตนโกสินทร์
สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ โทรศัพท์ 086-7874828